

[Justitsministeren.]

trædelser, særlig paa Skattelovgivningens Omraade, hvor der gør sig særlige fiskale Synspunkter gældende. Men ogsaa bortset herfra er der Tilfælde, særlig hvor det drejer sig om Forseelser begaaet i Vindingsøjemed, hvor det vil være paakrævet at lægge større Vægt paa, hvad det er, man tilsigter at opnaa ved den ulovlige Handling, end paa Tiltaltes mere eller mindre tilfældige økonomiske Omstændigheder. F. Eks. vilde det være urimeligt, hvis man, naar det drejer sig om en Kaptajn paa en Trawler, der driver ulovligt Fiskeri med det Formaal at opnaa en meget stor Fortjeneste for Selskabet eller for sig selv, vilde ansætte Straffen efter Kaptajnens Løn eller økonomiske Forhold. Her vil der naturligvis være at tage et vist Hensyn til det store Udbytte, som han har paaregnet at skulle faa gennem sin Forbrydelse, jfr. herved § 51, Stk. 2, hvor disse Hensyn er gjort gældende. Disse forskellige Forhold medfører, at Systemet ikke vil kunne sættes i Kraft i al Almindelighed paa Særlovgivningens Omraade, uden at man gennemgaar hver enkelt Lov, hvorfor det ogsaa foreslaas, at der gives Regeringen Bemyndigelse til ved kongelig Anordning at bestemme, hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang Dagsbodssystemet skal gælde paa Særlovgivningens Omraade.

§ 54 indeholder saa de nærmere Regler om Forvandlingsstraffen, hvorefter 1 Dags Hæfte eller Fængsel svarer til 1 Dagsbod.

§§ 70—92 er ikke uden Betydning, men har næppe større almindelig offentlig Interesse, hvorfor jeg om disse Paragraffer tør henvise til Bemærkningerne, hvilket ogsaa gælder Ændringen, der foreslaas til § 93. Derimod er Ændringerne til det 12te Kapitel, Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed, af større almindelig og desværre af adskillig aktuel Interesse.

Den første Ændring vedrører § 100, der nu fastsætter samme Straf for den, der fremkalder en øjensynlig Fare for fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat, som for den, der offentlig tilskynder til eller fremkalder øjensynlig Fare blot for fremmed Magts Indblanding i den danske Stats Anliggender. Da det jo givetvis maa anses for en langt grovere Overtrædelse at fremkalde Fare for ligefrem fjendtlige Forholdsregler, foreslaar man, at § 100 deles i 2 Stykker med en betydelig mildere Strafferamme, hvor der kun er Tale om en eller anden Form for Indblanding. Domstolene vil da være tilbøjelige til, formoder jeg, i højere Grad end nu at ramme Udtalelser, der fremkalder Fare for en Indblanding, saaledes at der

ogsaa udvises større Forsigtighed med Fremsættelse af saadanne Udtalelser herhjemme.

§§ 104—106 vedrører de egentlige Spionagehandling og dermed beslægtede Forbrydelser. Straffelovens § 105 rammer kun Spionagehandling til Fordel for fremmed militært Efterretningsvæsen, men det foreslaas nu, at § 105 ændres saaledes, at Bestemmelsen kommer til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor det drejer sig om en Virksomhed til Støtte for en fremmed Stats Efterretningsvæsen. Desuden foreslaas der for disse Spionageparagraffer en væsentlig Skærpelse af Strafferammerne. I § 104 sættes Maksimum om fra 6 Maaneder til 3 Aar, i § 105 fra 2 til 6 Aar og i § 106 fra 3 til 8 Aar, hvorved det bliver adskilligt mere betænkeligt, end det er i Øjeblikket, at indlade sig paa Spionage, og hvorved vi for øvrigt ogsaa kommer mere paa Linie med Forholdene i andre Lande.

Jeg kommer saa til 14de Kapitel, Forbrydelser mod den offentlige Myndighed, hvor der ogsaa foreslaas forskellige Ændringer. Den første vedrører § 119. Den nugældende Bestemmelse i § 119, der drejer sig om Overfald paa Tjenestemænd, er saaledes begrænset, at den kun finder Anvendelse, naar Truselen om Vold er fremsat direkte til den paagældende Tjenestemand, og Bestemmelsen omfatter altsaa kun Trusler om egentlig Vold. Hvor det drejer sig om Personer, der har Myndighed til at træffe egentlige Afgørelser vedrørende retslige Forhold, saaledes navnlig Dommere, visse overordnede Tjenestemænd inden for Politiet og Anklagemyndighederne og andre overordnede administrative Organer, bør den i § 119 fastsatte kvalificerede Straf kunne komme til Anvendelse ikke alene, hvor det drejer sig om Trusler om Vold, for de spiller en ret underordnet Rolle, men ogsaa hvor det drejer sig om andre Trusler af grovere Karakter, f. Eks. Trusler om Skandalisering o. s. v., der kan være meget farligere og meget mere strafværdige end Trusler om Vold. Det bør endvidere efter min Formening ikke være afgørende, om Truslerne er fremsat direkte over for vedkommende eller fremsat til en hvilken som helst anden Side, saaledes som det nu synes at blive mere og mere almindeligt paa store offentlige Møder eller i visse Presseorganer.

Fra Københavns Politi har Justitsministeriet modtaget en Henvendelse om Hjemmel til Anvendelse af Anholdelse og Fængsling over for Personer, der er sigtede for Overtrædelse af Straffelovens § 124, Stk. 2, § 129, 131, 132 og 134, hvor Overtrædelsen foreligger som Led i paatænk